

U S T A W A

z dnia

o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Art. 1. Ustawa reguluje kwestie związane z okresem przejściowym, o którym mowa w art. 126 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE C 66 I z 19.02.2019 r., str. 1).

Art. 2. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w okresie przejściowym rozumie się przez to również Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Art. 3. Art. 2 nie ma zastosowania do przepisów, które stanowią wdrożenie odstępstw wymienionych w art. 127 ust. 1, 4, 5 i 7 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Art. 4. Ustawa obowiązuje do końca okresu przejściowego, o którym mowa w art. 126 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Art. 5. Minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843, z 2011 r. poz. 1555 oraz z 2013 r. poz. 739).

UZASADNIENIE

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej notyfikowało Radzie Europejskiej zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej i tym samym oficjalnie wszczęło procedurę określoną w artykule 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Tym samym członkostwo Zjednoczonego Królestwa w UE powinno było zakończyć się w dniu 30 marca 2019 (data wystąpienia). Data ta została początkowo przesunięta na 22 maja 2019 r., pod warunkiem ratyfikacji umowy do 29 marca. Kolejną decyzją RE członkostwo Zjednoczonego Królestwa zostało przedłużone maksymalnie do 31 października 2019 r.

Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (dalej: Umowa o wystąpieniu) przewiduje w art. 126 następujący po tej dacie okres przejściowy trwający do dnia 31 grudnia 2020 r., w którym Zjednoczone Królestwo w myśl prawa unijnego i w myśl krajowych przepisów wdrażających prawo Unii Europejskiej zasadniczo traktowane jest dalej jak państwo członkowskie. Celem niniejszej ustawy jest potwierdzenie tego skutku w okresie przejściowym w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości w tym zakresie. Przepisy ustawy odnoszą się zatem wyłącznie do okresu przejściowego, o którym mowa w art. 126 Umowy o wystąpieniu, czyli okresie rozpoczynającym się w dniu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i kończącym się 31 grudnia 2020 r. (por. art. 1 i art. 4 projektu ustawy). W chwili obecnej nie jest pewne, czy relacje między państwami członkowskimi Unii a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej będą, po upływie okresu przejściowego, regulowane Umową o wystąpieniu, czy też umową (umowami) o przyszłych relacjach, o których mowa w art. 184 Umowy o wystąpieniu. Z tego względu nie jest możliwe uregulowanie ww. kwestii na obecnym etapie.

Zgodnie z niniejszą ustawą odniesienia w prawie polskim dotyczące praw i obowiązków związanych z członkostwem w Unii Europejskiej lub w Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej należy w trakcie okresu przejściowego rozumieć tak, że obejmują one także Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o ile nie zachodzi żadne z odstępstw wymienionych w umowie lub niniejszej ustawie.

Zasada ta nie ma zastosowania do przepisów prawa polskiego, które stanowią wdrożenie odstępstw wymienionych w artykule 127 ustęp 1, 4, 5 i 7 Umowy o wystąpieniu. Obejmują one:

- postanowienia Traktatów i aktów, które zgodnie z Protokołem nr 15 w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Protokołem nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej oraz Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości lub zgodnie z postanowieniami Traktatów dotyczącymi wzmocnionej współpracy nie były wiążące dla Zjednoczonego Królestwa ani na jego terytorium przed datą wejścia w życie Umowy o wystąpieniu, jak również akty zmieniające takie akty (art. 127 ust. 1 lit. a oraz ust. 5 Umowy o wystąpieniu);
- art. 11 ust. 4 TUE, art. 20 ust. 2 lit. b, art. 22 i art. 24 akapit pierwszy TFUE, art. 39 i 40 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz akty przyjęte na podstawie tych postanowień (art. 127 ust. 1 lit. b Umowy o wystąpieniu);
- wzmocnioną współpracę, w odniesieniu do której decyzję upoważniającą przyjęto po dacie wejścia w życie Umowy o wystąpieniu lub w ramach której nie przyjęto żadnych aktów przed datą wejścia w życie Umowy o wystąpieniu (art. 127 ust. 4 Umowy o wystąpieniu);
- art. 42 ust. 6 i art. 46 TUE oraz Protokół nr 10 sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy artykułu 42 TUE (art. 127 ust. 7 lit. a Umowy o wystąpieniu);
- akty Unii przewidujące udział państw członkowskich, obywateli państw członkowskich lub też osób fizycznych lub prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim w wymianie informacji, postępowaniu lub programie, których wdrażanie jest kontynuowane po zakończeniu okresu przejściowego lub które rozpoczynają się po tej dacie, oraz jeśli taki udział wiązałby się z dostępem do informacji szczególnie chronionych związanych z bezpieczeństwem, o których wiedzę mogą posiadać jedynie państwa członkowskie, obywatele państw członkowskich lub osoby fizyczne lub prawne mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim (art. 127 ust. 7 lit. b Umowy o wystąpieniu);
- dla potrzeb zatrudniania urzędników i innych pracowników instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii – art. 27 i art. 28 lit. a regulaminu pracowniczego, art. 1 załącznika X do tego regulaminu oraz art. 12, 82 i 128 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej lub w odpowiednich przepisach innych uregulowań dotyczących pracowników mających zastosowanie do tych instytucji (art. 127 ust. 7 lit. c Umowy o wystąpieniu).

Ustawa stanowić będzie podstawę dla stosowania w okresie przejściowym europejskiego nakazu aresztowania wystawionego w Zjednoczonym Królestwie. Zgodnie z art. 55 Konstytucji ekstradycja obywatela polskiego jest z zasady zakazana. Od tej zasady przewidziane są dwa wyjątki:

1) jeżeli możliwość taka wynika z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej lub ustawy wykonującej akt prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem, pod warunkiem że czyn objęty wnioskiem o ekstradycję został popełniony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz stanowił przestępstwo według prawa Rzeczypospolitej Polskiej lub stanowiłby przestępstwo według prawa Rzeczypospolitej Polskiej w razie popełnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarówno w czasie jego popełnienia, jak i w chwili złożenia wniosku;

2) na wniosek sądowego organu międzynarodowego powołanego na podstawie ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej, w związku z objętą jurysdykcją tego organu zbrodnią ludobójstwa, zbrodnią przeciwko ludzkości, zbrodnią wojenną lub zbrodnią agresji.

Przekazania obywateli polskich do innych niż Polska państw członkowskich Unii Europejskiej dokonuje się na podstawie rozdziału 65b ustawy – Kodeks postępowania karnego, wykonującego decyzję ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. WE L 190 z 18.7.2002 r., str. 1). W momencie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, zabraknie podstawy ustawowej dla przekazania do tego państwa obywateli polskich ściganych europejskim nakazem aresztowania (ENA). Rozdział 65b kpk odnosi się bowiem wyłącznie do państw członkowskich Unii Europejskiej. Podstawą taką nie może być również Umowa o wystąpieniu, gdyż nie jest ona umową ratyfikowaną w rozumieniu art. 55 ust. 2 Konstytucji. W związku z powyższym, biorąc pod uwagę, że Polska nie skorzystała z przewidzianej w art. 185 Umowy o wystąpieniu możliwości odmowy wydawania Zjednoczonemu Królestwu w okresie przejściowym swoich obywateli na podstawie ENA, konieczne jest przyjęcie przepisu rangi ustawowej, który ureguluje tę kwestię. Art. 2 projektu, zgodnie z którym ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w okresie przejściowym rozumie się przez to również Zjednoczone Królestwo znajdzie zastosowanie również do rozdziału 65b kpk.

Celem art. 5 jest powiązanie wejścia w życie ustawy oraz daty faktycznego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że na chwilę obecną nie jest możliwe wskazanie takiej daty, istotne jest, aby przepisy tej ustawy były dostosowane do dnia faktycznego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej. Ponadto, mając na uwadze art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wynikającej z niej zasadę pewności prawa, należy wskazać organ, który poda do publicznej informacji datę wystąpienia będącą jednocześnie datą wejścia w życie niniejszej ustawy. Proponuje się, aby informację tę ogłaszał minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Realizując obowiązek wynikający z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.) tj. dokonania oceny przewidywanego wpływu projektu na działalność mikro - przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców należy stwierdzić, że projekt nie będzie wywierać wpływu na sektor przedsiębiorczości.

Koordinator OSR nie przedstawił stanowiska do oceny skutków regulacji, nie była dokonywana ocena OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204 oraz z 2018 r. poz. 114 i 278 oraz z 2019 r. poz. 137).

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zakres projektu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedłożenia go właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Mając na uwadze zakres spraw uregulowanych w projekcie, projektodawca proponuje by ustawa weszła w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843 oraz z 2013 r. poz. 739). Minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania w toku prac nad projektem ustawy.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Zagranicznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Piotr Wawrzyk – Podsekretarz Stanu w MSZ</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Kinga Straś Dyrektor Departamentu Prawa UE w MSZ (tel.: 22-523-73-14, mail: kinga.stras@msz.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia 10 maja 2019 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac – UD 521</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej notyfikowało Radzie Europejskiej zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej i tym samym oficjalnie wszczęło procedurę określoną w artykule 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Tym samym członkostwo Zjednoczonego Królestwa w UE powinno było zakończyć się w dniu 30 marca 2019 (data wystąpienia). Data ta została początkowo przesunięta na 22 maja 2019 r., pod warunkiem ratyfikacji umowy do 29 marca. Kolejną decyzją RE członkostwo Zjednoczonego Królestwa zostało przedłużone maksymalnie do 31 października 2019 r.

Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (dalej: Umowa o wystąpieniu) przewiduje w art. 126 następujący po tej dacie okres przejściowy, w którym Zjednoczone Królestwo w myśl prawa unijnego i w myśl krajowych przepisów wdrażających prawo Unii Europejskiej zasadniczo traktowane jest dalej jak państwo członkowskie. Celem niniejszej ustawy jest potwierdzenie tego skutku w okresie przejściowym w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości w tym zakresie. Przepisy ustawy odnoszą się zatem wyłącznie do okresu przejściowego, o którym mowa w art. 126 Umowy o wystąpieniu, czyli okresie rozpoczynającym się w dniu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i kończącym się 31 grudnia 2020 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Umowa o wystąpieniu obowiązuje w państwach członkowskich bezpośrednio. Jednak dla celów pewności prawnej wskazane jest jednoznaczne wskazanie dat, w których mają zastosowanie rozwiązania przejściowe oraz potwierdzenie statusu Zjednoczonego Królestwa i jego obywateli w polskim porządku prawnym w czasie okresu przejściowego.

Jednocześnie projektowana ustawa daje podstawę do kontynuacji stosowania art. 607 i nast. kpk do obywateli polskich ściganych europejskim nakazem aresztowania, w celu przeprowadzenia przeciwko nim, na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, postępowania karnego lub wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności albo innego środka polegającego na pozbawieniu wolności. Zgodnie bowiem z art. 55 ust. 2 Konstytucji RP ekstradycja obywatela polskiego może być dokonana na wniosek innego państwa lub sądowego organu międzynarodowego, jeżeli możliwość taka wynika z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej lub ustawy wykonującej akt prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem. Biorąc pod uwagę, że Umowa o wystąpieniu nie jest umową ratyfikowaną, dalsze wykonywanie europejskiego nakazu aresztowania w celu przekazania obywateli polskich na terytorium Zjednoczonego Królestwa wymaga podstawy ustawowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Analogiczne rozwiązanie przyjęto w Republice Federalnej Niemiec. Obecnie nie jest wiadomo, w jaki sposób inne państwa członkowskie uregulują powyższą kwestię na poziomie krajowym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
-------	----------	---------------	---------------

<p>Obywatele Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>w tym obywatele prowadzący działalność gospodarczą (lub których działalność jest zawieszona) na podstawie wpisu do CEIDG</p>	<p>ok. 5 707 osób zamieszkujących w Polsce</p> <p>ok. 1100 osób</p>	<p>Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na dzień 1 grudnia 2018 r. 5 629 obywateli Zjednoczonego Królestwa posiadało ważne dokumenty wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, z późn. zm.), tj. zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub dokumenty potwierdzające prawo pobytu. Ponadto na dzień 1 grudnia 2018 r. prowadzonych było 68 postępowań w sprawie zarejestrowania pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa i 10 postępowań w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa. Można zatem zakładać, iż z projektowanych rozwiązań może skorzystać około 5707 obywateli Zjednoczonego Królestwa.</p> <p>dane z CEIDG (stan na 1 lutego 2019 r.)</p>	<p>Kontynuacja traktowania przysługującego obywatelom UE, z zastrzeżeniem wyjątków wskazanych w art. 3 ustawy</p> <p>możliwość wykonywania działalności na dotychczasowych zasadach</p>
<p>Członkowie rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>w tym prowadzący działalność gospodarczą</p>	<p>ok. 69 osób</p> <p>liczba nieznana</p>	<p>Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na 1 grudnia 2018 r. 959 osób posiadało kartę pobytu członka rodziny obywatela UE lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Odsetek obywateli Zjednoczonego Królestwa wśród wszystkich obywateli UE zamieszkujących w Polsce to około 7,18%. Zakładając, iż około 7 % ogółu członków rodziny obywateli UE to członkowie rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa można przypuszczać, iż z proponowanych w projekcie rozwiązań skorzysta około 69 osób.</p> <p>-----</p>	<p>Kontynuacja traktowania przysługującego członkom rodziny obywatela UE, z zastrzeżeniem wyjątków wskazanych w art. 3 ustawy</p> <p>możliwość wykonywania działalności na dotychczasowych</p>

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń											
Wejście w życie projektowanej ustawy nie wiąże się z żadnymi dochodami lub wydatkami. Celem ustawy jest jedynie potwierdzenie skutku związanego z wejściem w życie umowy w okresie przejściowym. Wszystkie skutki finansowe związane są z samym wyjściem Wielkiej Brytanii z UE a nie z projektowaną ustawą.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

		Skutki							
		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu w ujęciu pieniężnym na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.</p> <p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p> <p>W zakresie praw przysługujących obywatelom Zjednoczonego Królestwa oraz podmiotom mającym siedzibę na jego terytorium, projektowana ustawa jedynie potwierdza uprawnienia przysługujące na gruncie Umowy wystąpienia nie przyznając w tym zakresie dodatkowych uprawnień.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE	nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Dostęp do rynku pracy obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, w czasie okresu przejściowego zostanie utrzymany.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na obszary wymienione w pkt 10 oceny skutków regulacji.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Ustawa wchodzi w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843 oraz z 2013 r. poz. 739). Minister Spraw Zagranicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dzień wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu ustawy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Warszawa, 14 maja 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.505.2019 / 7/dl

dot.: RM-10-64-19 z 13.05.2019 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Maciej Lang
Podsekretarz Stanu